

Duhul de înfiere și botezul cu Duhul Sfânt

- două predici de Ewald Frank -

Krefeld 3 martie 1991 ora 10

Aș vrea să citesc din Psalmul 132, apoi să mă întorc în Noul Testament. Citim de la versetul 13 până la versetul 18: *"Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui, și a zis: "Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit. Îi voi binecuvânta din belșug hrana, voi sătura cu pâine pe săracii lui. Voi îmbrăca în mântuire pe preoții lui, și credincioșii lui vor scoate strigăte de bucurie. Acolo voi înălța puterea lui David, voi pregăti o candelă unsului Meu, viu îmbrăca cu rușine pe vrăjmașii lui, și peste el va străluci cununa lui."*

Acesta este un Cuvânt foarte minunat. Aici întâlnim expresia: *"Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit."* Deja în Vechiul Testament citim: *"Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu."* Aceasta ne este cunoscut din Noul Testament, din scrisoarea lui Pavel către Corinteni, și anume din 2 Cor. 6, versetul 16: *"Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: "Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu."*

Dacă aceasta este voia lui Dumnezeu și dacă El a creat toate posibilitățile și a vrut să locuiască pe acest pământ... Vedeți? Dumnezeu a locuit în Hristos. Era scris în Cuvânt și este scris până astăzi: *"Tu Mi-ai pregătit un trup"*. Era un trup pământesc în care a locuit Duhul lui Dumnezeu. Este scris că toată plinătatea lui Dumnezeu a locuit în El. Nu doar o parte din Dumnezeu, ci toată plinătatea a locuit în Hristos. În Col. 2:10 este scris: *"Voi aveți totul deplin în El"*. Hristos a fost răstignit, a murit, a fost îngropat, și pentru ce toate acestea? Ca să elibereze o Biserică, ca să-Și răscumpere o proprietate, ca să cheme la viață fii și fiice ale lui Dumnezeu, care sunt născuți din Dumnezeu, după chipul și asemănarea Lui. Ei poartă o nădejde vie. Ei au devenit Templul Duhului Sfânt și poartă în ei viața dumnezeiască și au devenit locul de descoperire al Celui Prea Înalt, aici, pe acest pământ.

Dragii mei, noi trebuie să ne împăcăm cu acest gând: Dumnezeu vrea să locuiască în mijlocul nostru, Dumnezeu vrea să umble în mijlocul nostru, El vrea să ne vorbească, vrea să se descopere. Toată nesiguranța trebuie să plece, să dispară. Toată îndoiala trebuie să dispară. Inima noastră trebuie să fie cuprinsă de o siguranță dumnezeiască, iar aceasta prin Duhul Sfânt.

Există unii oameni care își pun întrebarea: "Am primit eu oare Duhul Sfânt? Sunt oare un copil al lui Dumnezeu?". Dragii mei, atât timp cât noi mai suntem chinuiți de fel și fel de îndoieli, atâta timp bucuria în Domnul nu poate să fie puterea noastră. Doar atunci când ne este dăruită siguranța din partea lui Dumnezeu, atunci noi putem spune: "Eu știu că Mântuitorul meu trăiește; eu știu și cred că El m-a primit; eu știu că El m-a iertat; eu știu că am devenit un copil al lui Dumnezeu". Dacă noi posedăm această siguranță, atunci ne putem continua drumul nostru și să fim binecuvântați de Dumnezeu în continuare.

Să recitim textul din Psalmul 132, începând cu versetul 13: *"Da, Domnul a ales Sionul!"*. Nu te-a ales Domnul și pe tine, nu m-a ales și pe mine? În Efeseni 1 este scris: *"În El, Dumnezeu*

ne-a ales înainte de întemeierea lumii". În Romani 8 avem făgăduința minunată: "Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit". Și pe aceștia, El i-a făcut după chipul Fiului Său. Acestea nu sunt doar niște făgăduințe. La Dumnezeu, acestea sunt toate realitate.

Să citim din nou din Psalmul 132: "*Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui*". Este scris: "Ce casă vreți ca să-Mi zidiți? Care este locul Meu de odihnă?" De asemenea este scris: "Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce casă ați putea voi să-Mi zidiți, și ce loc Mi-ați putea da voi ca locuință?"

În Psalmul 132 citim: "Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a Lui". Dumnezeu nu locuiește într-o zidire făcută de mâna omului. Dumnezeu este viu; El are nevoie de un trup viu. Trupul Domnului a primit viață nouă, viață dumnezeiască. Așa cum am spus-o de multe ori: în trupul Domnului, care este viu, nu există mădulare moarte. Precum sunt unite vița și mlădițele, și prin ele curge aceeași viață, tot astfel spune Isus: "Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele". EL este Capul, noi suntem mădularele. EL este Lumina, noi suntem strălucirea. EL este Meșterul, noi suntem frații. EL este al nostru, noi suntem ai Lui. Dumnezeu ne-a ales printr-o chemare înaltă și aceasta cu un scop deosebit, și anume ca noi, acum, să fim Templul Lui, noi să fim locul unde El să poată vorbi, să poată lucra și să se poată descoperi.

În versetul 14, din Psalmul 132, este scris: "Acesta este locul Meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit". Astfel a dorit-o Dumnezeu și tot El a creat toate posibilitățile ca să se poată totul împlini. Nu te-a ales Dumnezeu și pe tine? Nu a dorit Dumnezeu ca tu și eu, noi cu toții, să fim copiii lui, astfel ca El să poată locui în noi? Prin credința noastră, El să poată intra în inimile noastre, iar atunci noi putem spune: "Hristos în noi, nădejdea slavei!"

"Eu voi locui în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu! Eu voi umbla în mijlocul lor!" Dumnezeu dorește să facă această lucrare. Aceasta este dorința Lui. Prin Golgota, El ne-a creat toate condițiile. Prin mântuire, prin puterea sângelui Său, prin puterea Cuvântului și a Duhului - prin toate acestea -, El a creat condițiile ca totul să devină realitate. Dar acum noi trebuie să primim totul prin credință și să-I permitem lui Dumnezeu să lucreze în noi într-un mod minunat. Noi să nu ne preocupăm cu gândul: "Cum va reuși Dumnezeu cu mine?"

Saul, care a devenit Pavel, a putut spune: "Eu, care am fost cel mai păcătos, am căpătat îndurare". Dumnezeu poate să te schimbe și pe tine și pe mine într-un singur moment. EL poate să ne transforme complet. Atunci, noi nu mai suntem cei vechi, ci suntem cei noi, pentru că astfel este scris: "Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi".

Referitor la această temă, doresc să citesc două-trei versete biblice, pentru ca noi să putem deosebi corect și în această situație și ca noi să putem vedea în ce mod a rânduit Dumnezeu lucrurile în Cuvântul Lui.

Aș dori să citesc din Gal. 4, de la versetul 1: "Dar câtă vreme moștenitorul este nevârstnic, eu spun că nu se deosebește cu nimic de un rob, măcar că este stăpân pe tot".

Acesta este un Cuvânt foarte, foarte serios. Noi putem fi moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori ai lui Hristos, dar dacă noi am rămas niște copii nevârstnici și dacă nu am intrat în vârsta adolescenței, în vârsta unui bărbat în Hristos, dacă noi nu am parcurs creșterea duhovnicească, așa cum o scrie Ioan în scrisoarea lui: "Vă scriu copilașilor", în următorul verset: "vă scriu părinților"; el a învățat să deosebească în ce stadiu se află toți în procesul de creștere în Hristos.

Dacă, de exemplu, privim cuvântul "nevârstnic", atunci ne dăm seama că acest cuvânt este în legătură cu diferite învățături ale lumii; și unii oameni care sunt nevârstnici și nestatornici sunt purtați în toate părțile de aceste vânturi ale învățăturilor. Noi trebuie să devenim statornici în Dumnezeu, statornici în Cuvântul Lui și să nu ascultăm în stânga și în dreapta, ci să primim Cuvântul ca absolutul nostru și să nu rămânem în continuare nevârstnici. Ce folos ne aduce? Dacă noi vom fi cândva moștenitori și dacă nu se poate de astăzi descoperi, pentru ca Dumnezeu să ne pună în stadiul de fiu, care este de fapt locul nostru? Să am speranțe bune pentru viitor? Mie nu îmi este de ajuns. Deja astăzi Dumnezeu a pregătit foarte mult pentru noi. Tot ce a hotărât Domnul pentru acest timp trecător, noi dorim să o posedăm. Ceea ce este hotărât pentru mileniul păcii, să vină atunci, iar ce este hotărât pentru veșnicie, va veni în veșnicie.

Dar tot ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii, aceasta este partea noastră. Scumpul nostru frate Branham a spus: "Noi trăim sub meritul hotărât de Dumnezeu". Noi nu am intrat încă în stadiul de fii și fiice, pe care Dumnezeu l-a hotărât pentru noi și pe care Dumnezeu ni l-a dat. Din acest motiv, fratele Branham a și predicat despre stadiul unui bărbat desăvârșit în Hristos. La fel este scris și în Scriptură. Noi trebuie să creștem în Hristos, până în stadiul unui bărbat desăvârșit. Eu cred că nu hrana duhovnicească este de vină. Vina este doar la fiecare în parte, căci el este frânat prin necredință, care dorește să-l țină pe loc. Până în prezent, Cuvântul lui Dumnezeu nu l-a oprit pe nimeni în loc, ci, dimpotrivă, Cuvântul lui Dumnezeu i-a ajutat pe mulți, pentru că întotdeauna el realizează scopul pentru care a fost trimis.

Chiar și în zilele noastre, situația nu este alta. Dumnezeu a trimis Cuvântul prorociei și Cuvântul învățurii Sale. Dumnezeu a trimis Cuvântul Său în toată plinătatea lui, ca noi să fim binecuvântați, ca noi să fim introduși în toate tainele Lui. Astfel, noi recunoaștem ceea ce este scris în Matei 13 și ce a fost spus ucenicilor: "... pentru că vouă va fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat".

Dacă Dumnezeu ne-a încredințat tainele Cuvântului Său și tainele voii Sale, prin aceasta recunoaștem că El ne-a scos din gloata mare, ne-a pus deoparte, iar aceasta cu scopul ca nouă să ne fie spus descoperit lucrurile care altora le sunt spuse în pilde. Astfel, noi recunoaștem înțelesul lor.

Noi am înțeles și ceea ce este scris în Apocalipsa 1:1. Acele lucruri pe care Dumnezeu le-a descoperit slujitorului Său - la singular - să le facă cunoscut și slujitorilor Săi - la plural. Eu citesc versetul 1, ca să fie clar pentru toți: "Descoperirea lui Isus Hristos, pe care I-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile (deci, robilor - la plural) care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin Îngerul Său la robul Său Ioan." (la robul – singular).

Acesta este un lucru foarte important. Dumnezeu a avut întotdeauna un rob, căruia El i-a descoperit ceea ce a avut de gând să-i descopere. Dar această descoperire era gândită pentru toți robii lui Dumnezeu. Ei se hrănesc din această descoperire și o dau mai departe Bisericii. Lucrurile au și astăzi același parcurs.

Gândiți-vă! noi spunem: „Dumnezeu i-a descoperit lui Ioan totul”. Noi spunem: "O, ce minunat este acest lucru! Dumnezeu a avut un proroc pe insula Patmos. Aleluia! Laude și mulțumiri lui Dumnezeu!". Dar ce folos am eu din totul? Doar în situația în care eu devin părtaș celor ce Dumnezeu i-a descoperit acestui bărbat, este de folos pentru mine. În caz contrar, nu am nici un folos.

Să ne întoarcem la Galateni 4: "Ci este sub epitropi și îngrijitori, până la vremea rânduită de tatăl său. Tot așa și noi, când eram nevârstnici, eram sub robia învățăturilor începătoare ale lumii. Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub

Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea." (de la versetul 2 la versetul 5).

Aici nu este vorba doar de înfiere, ci să devenim fii vârstnici și să ocupăm cu răspundere poziția noastră hotărâtă de Dumnezeu. În aceeași situație suntem noi, care am devenit credincioși. Prin nașterea din nou, noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, dar, prin botezul cu Duhul Sfânt, noi suntem puși într-o poziție hotărâtă de Dumnezeu, iar aceasta trebuie să se observe în Biserica Dumnezeului Celui viu.

Citesc mai departe din Galateni 4, de la versetul 6: "Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă "Ava", adică "Tată!". Deseori, unii oameni sunt întrebați: "Ai primit tu Duhul Sfânt?".

Eu cred că despre această temă trebuie să se spună un cuvânt de lămurire chiar în această dimineață. Există cel puțin două lucruri, poate chiar mai multe: primul lucru este acela că Isus a înviat, a suflat peste ei și le-a zis: "Luați Duh Sfânt!". Acelorași ucenici, Isus le-a spus la sfârșitul celor 40 de zile: "Rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus. Atunci voi veți fi martorii Mei". Isus nu a spus: "Atunci veți fi fiii și fiicele Mele". Ei au devenit fii și fiice prin nașterea din nou. De aceea este scris în Galateni 4:6 despre Duhul Fiului. Aici este vorba despre înfiere. Dacă noi suntem copii, noi suntem și moștenitori și astfel noi căpătăm Duhul Fiului. Aceasta nu este încă înarmarea cu putere de sus, ci aceasta se întâmplă dacă un om se pocăiește cu adevărat și primește iertarea păcatelor sale, dacă el trăiește o adevărată întoarcere la Dumnezeu, dacă el este născut din nou la o nădejde vie. Atunci se pogoară în inimă Duhul lui Isus Hristos, deci Duhul Fiului, prin care noi strigăm "Ava", adică "Tată", fiindcă în acel moment, prin credință, Isus locuiește în inimile noastre.

Astfel este scris în Evanghelia lui Ioan: "Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu". Nu există nici un copil al lui Dumnezeu care să nu aibă acest Duh. Acesta este Duhul Fiului, iar acest Duh noi îl primim când suntem născuți din nou prin Duhul Sfânt. Eu cred că m-am exprimat destul de clar. Dar există și alte revărsări și înarmări cu Duhul Sfânt. Există și daruri, există și roade ale Duhului Sfânt. Există și Duhul care ne conduce în tot adevărul. Există Duhul care ne învață. Dar astăzi, scopul principal este ca noi toți să înțelegem că toți credincioșii care s-au pocăit cu adevărat au primit acest Duh, despre care este vorba în aceste versete. Dar dacă noi așteptăm plinătatea botezului, deci botezul cu Duhul Sfânt, aceasta este cu totul altceva.

Eu subliniez această temă cu următorul scop, fiindcă este scris că: „Cine nu posedă Duhul lui Hristos, nu este al Lui”. Nu este scris: "Cine nu posedă Duhul Sfânt, nu este al Lui." Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie citit foarte exact. Cine nu citește Cuvântul lui Dumnezeu exact, acela se rătăcește în înțelepciunea proprie și el cade în groapa pe care el însuși a săpat-o.

Să citim mai departe din Galateni 4, apoi și din Romani. Mai întâi Galateni 4:6: "Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă "Ava", adică "Tată!". Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu."

Să citim acum câteva versete din Romani 8. Versetul 11 este foarte important, apoi citim de la versetul 14. De fapt, ar fi trebuit să citim mult din Romani 8. Totuși, încep să citesc de la versetul 15: "Și voi n-ați primit un duh de robie...". Pavel a vrut să sublinieze deosebirea dintre rob și fiu. Câtă vreme fiul este nevârstnic, nu există nici o deosebire între el și un rob, măcar că el este moștenitorul întregului, doar dacă el posedă majoratul și moștenitorul de drept este pus ca fiu în moștenirea lui.

Acum citim din Romani 8, versetul 15: "Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică; ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm "Ava" adică "Tată!". Acesta este Duhul care, unit cu duhul nostru, ne dovedește că noi suntem copii ai lui Dumnezeu. Aleluia! Laude și mulțumiri lui Dumnezeu!

Dacă eu v-aș întreba acum, însă aceasta nu o fac cu scopul de a vă liniști, Dumnezeu cunoaște inima mea; dacă eu v-aș întreba pe toți cei care sunteți de părere că încă nu sunteți botezați cu Duhul Sfânt, dar voi puteți crede sută la sută acest cuvânt citit, că ați primit Duhul înfierii și puteți striga prin acesta "Ava" adică "Tată!" - și voi știți cu toții că Dumnezeu este Tatăl nostru din ceruri - deci voi ați avut o trăire cu Dumnezeu, voi ați primit Duhul de înfiere.

Eu sunt forțat să spun odată aceste lucruri, iar aceasta din cauză că îndoielile dau târcoale; ele nu rămân afară, ci intră în inimile oamenilor și ne strică în interior, iar aceasta nu este permis să aibă loc. Noi am devenit copii ai lui Dumnezeu. Amin! Iar aceasta prin credința în Isus Hristos. Noi am trăit neprihănirea prin credință și noi am primit Duhul de înfiere prin care noi putem striga "Ava" adică "Tată!". Cu această trăire, cu această siguranță în credință, prin aceasta noi putem spune: „O, Doamne, Tu ești Tatăl nostru!”. Dacă un tată pământesc știe să dea lucruri bune copiilor săi, atunci este scris: *"... cu cât mai mult tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer."* (Matei 7:11b).

Eu v-am spus aceste lucruri cu scopul ca toate îndoielile să fie scoase din inima și din gândirea fiecăruia, iar aceasta pentru totdeauna. Scump frate și scumpă soră, dacă tu crezi că Domnul Isus Hristos a murit și pentru tine pe crucea de pe Golgota, și dacă tu crezi că împăcarea ta cu Dumnezeu a avut loc pe Golgota, și dacă toate păcatele tale au fost iertate și așa mai departe, atunci Dumnezeu a făcut dintr-un copil al oamenilor un copil al lui Dumnezeu, iar tu ai dreptul să te bucuri că ești un copil al lui Dumnezeu. Poate nu ești încă major, poate mai lipsește una și alta, dar Dumnezeu ți-a dăruit îndurarea Lui și te-a făcut un copil al lui Dumnezeu.

Vă rog frumos să nu permiteți ca aceasta să vi se pună sub semnul întrebării. Fiecare om care este născut din Dumnezeu, este născut din Duh și din apă. Nu există nici o naștere din nou fără Duhul Sfânt, iar noi devenim un templu al lui Dumnezeu și Dumnezeu locuiește în inimile noastre prin Duhul Sfânt. Hristos în noi, nădejdea slavei! Aleluia! Dacă noi suntem copiii Lui, atunci noi avem pretenția ca Dumnezeu să-și continue lucrarea Lui cu noi. Noi să trecem printr-un proces de creștere duhovnicească, să devenim copii majori și să fim puși în moștenirea noastră ca fiu și fiică a lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că se descoperă înfierea noastră. Nu este de ajuns ca noi să fim fii, ci să se descopere faptul că noi suntem fii ai lui Dumnezeu.

Tot astfel a fost situația cu Domnul nostru; EL a fost zămislit din Duhul și prin Duhul și, înainte de a fi pus în slujbă, El a fost umplut cu Duhul Sfânt, apoi a început să-și îndeplinească slujba. La fel este și cu noi: prin nașterea din nou, noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu, iar prin revărsarea Duhului, noi suntem botezați în trupul lui Isus Hristos, ca noi să putem îndeplini datoria noastră în Biserica Lui.

Dacă cineva întreabă: "Vorbești tu în alte limbi?" și altul răspunde: "Nu", iar primul spune: "Atunci tu nu ai primit Duhul Sfânt", această susținere nu este adevărată. Noi trebuie să rămânem foarte reali și să spunem lucrurilor pe nume, așa cum se cuvine. Aici este scris: "Dacă cineva nu are Duhul lui Hristos", iar Duhul lui Hristos este Duhul de înfiere. Acest lucru se poate explica și mai clar. Așa ne învață Sfânta Scriptură, iar noi trebuie să o dăm așa mai departe, iar atunci noi suntem convinși ca fii și fiice ale lui Dumnezeu; noi ne așteptăm la și mai mult.

Dacă cineva ar întreba în felul următor: "Ai fost tu botezat cu Duhul Sfânt?", aceasta este cu totul altceva. De asemenea, se poate întreba: "Ai avut tu o pocăință adevărată? Ai fost tu născut

din nou?" Așa cum ați văzut, se pot pune diferite întrebări, apoi se pot da și răspunsurile, dacă noi am trăit cu adevărat aceste lucruri cu Dumnezeu. Este un lucru foarte important ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie împărțit corect. Nu este necesar ca cineva să-și aplece capul și să se lase bătut, cineva care este deja un copil al lui Dumnezeu și care a primit Duhul de înfiere și cine este convins și știe că el este un copil al lui Dumnezeu prin credință în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și prin credință în lucrarea de mântuire isprăvită. Nimeni să nu se lase dezamăgit. Noi dorim să mergem drumul nostru cu Dumnezeu uniți, până când noi vom fi umpluți cu plinătatea lui Dumnezeu, până când noi vom fi botezați cu Duhul Sfânt, până când vom fi pecetluiți cu Duhul lui Dumnezeu, astfel ca noi să fim conduși de Duhul lui Dumnezeu, ca să se poată descoperi în viețile noastre roadele Duhului Sfânt, darurile Duhului Sfânt, să se descopere Isus Hristos în viețile noastre, așa ca noi să fim descoperiți împreună cu El, în slavă. Astăzi, fiți încurajați și fiți zidiți pe această temelie sfântă a credinței și mulțumiți lui Dumnezeu care ne-a dăruit toate acestea din îndurarea Lui.

Eu o subliniez încă o dată: nu este scris: *"Cine nu are Duhul Sfânt sau cine nu este botezat cu Duhul Sfânt, acela nu are nimic"*, ci este scris: *"Cine nu are Duhul lui Hristos, nu este al Lui."* Fiecare copil al oamenilor care a fost răscumpărat de Dumnezeu prin Hristos și care a fost împăcat cu El, acela primește viață nouă, dumnezeiască, ca fiu și fiică a lui Dumnezeu, născuți într-o nădejde vie, și același Duh Sfânt, același Duh de înfiere care a fost în Hristos... De ce este numit acest Duh, Duhul de înfiere? Pentru că este vorba despre fii și fiice ai lui Dumnezeu.

În Matei 3 este scris: *"Acesta este Fiul Meu preaiubit..."*; nu este spus "eliberator". A fost spus cuvântul corect: *"Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea"*. Aici este vorba despre înfiere. A fost plăcerea lui Dumnezeu ca Isus Hristos să fie întâiul născut dintre mulți frați. A fost plăcerea lui Dumnezeu ca după chipul lui Hristos să fie aduși la viață fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin sămânța Cuvântului și prin zămislirea Duhului și prin puterea sângelui Mielului. De aceea este și scris: *"Și ce vom fi nu s-a arătat încă."* Noi acum suntem copii ai lui Dumnezeu, dar încă nu s-a arătat ce vom fi. *"... dar știm că atunci când se va arăta El, vom fi ca El"* Aleluia! Așa va fi! Noi vom fi ca El.

Pavel scrie în 1 Corinteni 15: 49: *"Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc."* Deci, noi primim cu mulțumire toate aceste lucruri și am dori să-L laudăm și să-L cinstim pe Domnul nostru, care a făcut din copii ai oamenilor copii ai lui Dumnezeu. Noi nu cântăm doar acel cântec, ci noi mărturisim acel lucru: "Eu sunt mântuit, eu laud această faptă. Eu sunt eliberat prin sângele Mântuitorului".

Foarte folositor este și cuvântul din Romani 10: 8: *"Ce zice ea deci? "Cuvântul este aproape de tine: în gura ta și în inima ta." Și cuvântul acesta este cuvântul credinței, pe care-l propovăduim noi. Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit."* Acesta este Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Noi am mărturisit aceasta și noi am fost mântuiți, noi am primit Duhul de înfiere, noi am primit Duhul lui Isus Hristos și, prin acesta, noi putem striga "Ava", adică "Tată". Noi avem dreptul să-L numim pe Dumnezeu Tatăl nostru din ceruri. Noi avem dreptul să mărturisim că noi am devenit fii și fiice ale lui Dumnezeu și aceasta prin credința în Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. În El, Dumnezeu a făcut începutul și despre El este scris în Apocalipsa 3: *"EL este începutul zidirii lui Dumnezeu."* Care este această zidire a lui Dumnezeu? Este noua zidire în Isus Hristos, Domnul nostru. Nu este zidirea din timpul lui Adam, ci este vorba despre noua zidire pe care a făcut-o Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru.

O, de ne-ar fi de folos aceste versete biblice și aceste indicații scurte și ele să ne ajute ca noi să ne odihnim în Dumnezeu și anume în faptul că noi am devenit copii ai lui Dumnezeu. Pe de altă

parte, noi să fim interesați ca să primim întreaga plinătate a lui Dumnezeu. Noi să fim umpluți cu Duhul Sfânt, să fim unși, înarmați, pecetluiți. Ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, noi avem posibilitatea creată ca să spunem: "Iubite Tată, Tu ai dat toate făgăduințele. Noi suntem moștenitorii tăi în drept. Noi dorim să avem parte la acestea. TU ai dat toate făgăduințele. Noi le credem pe toate. Fă Tu din noi niște copii majori, dăruiește-ne o creștere duhovnicească, dăruiește-ne tot ce ai făgăduit Tu în Cuvântul Tău"! Iar voi o să vă convingeți că Dumnezeu își va continua drumul cu noi, iar noi nu vom mai fi nemulțumiți cu Dumnezeu.

Fiți cinstiți! Câți dintre voi ați fost nemulțumiți cu Dumnezeu, câți dintre voi ați ajuns în necaz? Veniți și odihniți-vă în Dumnezeu! EL îi cunoaște pe ai Săi. Voi înșivă știți dacă ați avut o trăire cu Dumnezeu, dacă ați avut o adevărată pocăință, voi știți dacă Dumnezeu v-a scos din lumea aceasta. Voi știți dacă Dumnezeu v-a eliberat din pierzare și v-a adus pe cărarea cea strâmtă; voi știți dacă ați primit îndurarea lui Dumnezeu; voi știți dacă Golgota are vreo importanță pentru voi; voi știți dacă ați fost scoși din moarte și sunteți introduși în viață. Voi ați primit pacea lui Dumnezeu, prin credința în Isus Hristos, Domnul nostru.

Să vorbim cu Domnul, la fel cum vorbește un copil cu tată său. Noi să-i spunem: "O, Doamne, Dumnezeul nostru, Tu ai devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru. TU ești Tată peste toți cei care sunt copiii Tăi, iar Tu ai spus că, dacă noi suntem fii, suntem și moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori ai lui Isus Hristos. De asemenea, Tu ai spus că, dacă fiul este nevârstnic, atunci nu este nici o deosebire între el și un rob, ci amândoi sunt într-o situație la fel de rea. Dacă fiul este major și poate fi pus în moștenirea lui, atunci se va arăta deosebirea." Deci, noi putem să I-o spunem Domnului, ca El să facă această diferență.

În această legătură este un cuvânt în Vechiul Testament, din prorocul Maleahi: "Și veți vedea din nou atunci deosebirea dintre cel neprihănit și cel rău, dintre cel ce slujește lui Dumnezeu și cel ce nu slujește." Dumnezeu are unii oameni care Îi slujesc, iar în ei, El nu va lăsa o lucrare făcută pe jumătate. Prin marea Sa îndurare, El va duce la împlinire lucrarea începută în ei, până în ziua venirii Sale.

O, de ne-ar fi întărit și de ne-ar fi zidit Dumnezeu credința noastră, astfel ca noi să-L putem lăuda și slăvi. Noi putem fi siguri că El ne va dăruia tot ceea ce ne-a făgăduit, căci El este credincios. Lăudat și mărit să fie Dumnezeul nostru! Eu cred că noi toți ar trebui să spunem "Amin!" Lăudat și slăvit să fie El, acum și în vecii vecilor! Aleluia! Amin!

Să ne sculăm în picioare ca să-L cinstim. Să cântăm cântarea "Noi dăm slava doar lui Isus". Să ne aplecăm capetele în fața Dumnezeului Atotputernic, care a vorbit astăzi cu noi prin Cuvântul Său. EL le-a făcut ambele: El a suflat peste ei și le-a zis: "Luați Duh Sfânt." Tot El a spus: "Rămâneți în cetate până când veți fi îmbrăcați cu putere de sus." Unul este Duhul de înfiere care strigă "Ava", adică "Tată", și El mărturisește duhului nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu. Apoi este plinătatea aceluiași Duh. Întotdeauna este unul și același Duh Sfânt. EL lucrează totul în toate. Înnoirea, nașterea din nou, totul este lucrat prin Duhul Sfânt, apoi El umple vasul curățit, ca să fie pus în slujbă și să fie folositor.

"Noi să fim vase, Sfinte Stăpân, dar umplute cu puterea Ta." Dragii mei, Dumnezeu este credincios. EL nu dorește ca unul dintre copiii Lui să fie chinuit de necredință sau să trăiască în îndoieli. El dorește să ne dăruiască credința și siguranța; El vrea să ridice, să întărească și să zidească. Toți cei care ați avut o trăire cu Dumnezeu, bucurați-vă! De asemenea, și toți cei care ați devenit copii ai lui Dumnezeu, care știți o zi când v-ați dedicat viața Domnului, voi știți că în inima voastră a intrat pacea lui Dumnezeu și voi ați primit siguranța că ați devenit copii ai lui Dumnezeu. Povara a fost luată de pe voi, păcatele v-au fost iertate; voi ați devenit o proprietate a lui Dumnezeu;

voi ați devenit copii ai lui Dumnezeu, fiindcă credeți în El și în lucrarea de mântuire împlinită de El. Dar acum ne așteaptă mult mai mult: o înarmare cu putere de sus. Noi am devenit copii ai lui Dumnezeu, noi am devenit copiii lui prin nașterea din nou, iar acum noi dorim să fim umpluți cu Duhul Sfânt, dorim să fim uniți, înarmați pentru slujbă. Noi dorim să fim pecetluiți pentru ziua eliberării trupurilor noastre. Toate acestea, Dumnezeu ni le-a pregătit. Să ne rugăm împreună pentru acestea și să-I mulțumim lui Dumnezeu, căci El va face totul. EL trebuie să o facă, altfel noi nu putem trăi desăvârșirea. EL va face tot ce este necesar pentru aceasta, ca noi să putem sta fără pete și fără zbârcituri în fața Lui. EL o va face. Lăudat și slăvit să fie Numele lui cel sfânt! Să cântăm și cântecul "Minunata Golgota".

Domnul, Dumnezeul nostru, împreună noi îți mulțumim pentru Cuvântul Tău clar. TU ne dai răspunsul la toate întrebările; Tu ne dai explicația; Tu ne dai lumina în toate. Iubite Domn, Tu, ca Fiul lui Dumnezeu, ne-ai dăruit Duhul Tău. Noi putem purta viața și firea Ta, iar prin acest Duh de înfiere, noi putem spune "Ava", deci "Tată". Ca Fiu, Tu ai putut să spui: "Eu mă sui la Tatăl Meu și la Tatăl vostru, la Dumnezeu Meu și la Dumnezeul vostru" și nu Ți-a fost rușine să ne numești frații Tăi. Iubite Domn, noi Îți mulțumim pentru mântuire, noi Îți mulțumim pentru lucrarea împlinită pe Golgota. De asemenea, noi îți mulțumim și pentru lucrarea de mântuire împlinită în noi. Noi suntem mântuiți și eliberați; noi suntem proprietatea Ta. Noi am devenit copii ai lui Dumnezeu și noi am primit Duhul lui Hristos, când noi am fost născuți din nou la o nădejde vie. O, dăruiește-ne tuturor făgăduința Tatălui. O, Dumnezeule, pune-ne pe noi ca fii în moștenirea noastră. Înarmează-ne cu puterea de sus. O, Doamne, fii cu noi toți. Dăruiește-ne claritate și siguranță în credință. Doamne, nu permite ca dușmanul să provoace vreun necaz. Dimpotrivă, necazul să aibă un sfârșit, iar noi, credincioșii, să ascultăm Cuvântul Tău, să-L credem din adâncul inimilor noastre și noi suntem binecuvântați din partea Ta. O, Doamne Atotputernic, Tu să ai drumul cu poporul Tău aici și pe întregul pământ și desăvârșește lucrarea Ta în scurt timp și vino în curând. Ție îți dedicăm totul. Fii Tu cu noi, o Doamne! Ridică-ți fața Ta asupra noastră și dă-ne pacea și binecuvântarea Ta în scumpul Nume al lui Isus Hristos. Amin! Amin!

.....